

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Na lastno prošnjo je umirovljen g. nadučitelj Fran Hernauss v Šoštanju. Za učitelja na deško ljudsko šolo v Ptuj pride definitivni nadučitelj pri Sv. Duhu v Haložah g. Albin Wankmüller. Kot učiteljica je nastavljen na dekliški šoli v Ptuj definitivna učiteljica v Feringu gđc. Olga Mischl in na ljudsko šolo v Sv. Lovrenc nad Mariborom definitivna učiteljica pri Sv. Juriju ob Taboru Matilda Dragotin. Prestavljeni so: definitivna učiteljica pri Sv. Marjeti pri Ptuj gđc. Marija Skerbinck Sv. Juriju ob Taboru. Začasno upokojena učiteljica Karolina Lesjak je stalno umirovljena.

Mariborske novice. Neznani tatovi so v noči na 12. t. m. vlomili v graškem predmestju v trgovino g. Havličeka. Hoteli so odpreti železno blagajno, kar se jim pa ni posrečilo. — Dne 12. t. m. popoldne je opazil neki železniški uslužbenec na mariborskem kolodvoru, da se neki vojak skriva med zaboji v nekem vagonu; ko so ga prijeli se je izkazalo, da je ta vojaški begunec Ivan Maierhofer od 7. pešpolka iz Gradea, ki je hotel na ta način ubežati domov na Koroško. — Dne 7. t. m. se je vršila v Mariboru kazenska obravnava proti nekemu 16letnemu mizarskemu učencu, ki je sam mesto mojstra delal račune in s tem oguljufal svojega mojstra za 60 K 50 v. Ta denar je potem zapil s svojimi tovariši. Obsojen je bil na en mesec. — Dne 7. t. m. so pričeli stavkati v Mariboru pri nekaterih pekarnih pomočniki, ker jim mojstri niso hoteli dati višjih plač. Stavka je bila kmalu končana.

Zrelostni izpiti se začno na tukajšnjem c. kr. učiteljskem dne 13. julija, na učiteljskem čč. šolskih sester dne 18. julija in na gimnaziji dne 28. julija t. l.

Nemška olika. V torek, dne 13. t. m. se je vršila pred okrajno sodnijo v Mariboru obravnava proti nadobudnemu mladeniču Arnold Tisso, ki je brez povoda napadel s psokami mirno idočo Slovence. Bil je obsojen na trideset kron kazni. Tu se je zopet pokazalo, kdo je nestrpen, kdo je olikan. In nemški listi o Tissu niso prav nič pisali, ker je Tisso Nemec. Če bi bil pa Slovenec, bi ga gotovo grozno napadali in slednjič še morda na križ pribili.

Za državnozborski mandat v Mariboru se potegujejo doslej že trije mandati: podžupan mariborski Pfrimer za vsenemško stranko, študent Vastijan za vsenemško stranko, tajnik Hilari za socialdemokrate. Tudi Slovenci bodo postavili svojega kandidata ne sicer z upanjem na zmago ampak da pokažejo svetu, da ta mestni volilni okraj ni popolnoma nemški.

Šilerjev hrast v Mariboru je že tretjič poškodovan. Na Binkoštno nedeljo je bil ta hrast zopet še bolj kot kedaj prej poškodovan. Nemci seve brez dokazov dolže dejanja Slovencev.

K protestantizmu je prestopilo tekom leta 1905. na Štajerskem okoli 300 oseb, v Mariboru 31.

Nemški „Schulverein“. Na 25. občnem zboru nemškega „Schulvereina“, ki se je vršil te dni v Linu, je poročal dr. Maresch o nabranem jubilejnem zakladu. Nabranih je do 448.000 K. Društveno predsedstvo predlaga, naj se od te vsote porabi 150.000 kron za nove šolske zgradbe, 150.000 kron za nove šole in za otroške vrte, ostali del pa naj tvori rezervo. Splošnih dohodkov je imel „Schulverein“ 419.000 hron, za 23.060 kron manj, nego l. 1903. Dvorazrednici sta postali društveni šoli v Slatini in v Šoštanju, ljubljanska društvena šola je pa dobila eno vzporednico. V Velenju je društvo ustanovilo otroški vrtec, razširilo je šolo v Ljutomlju in na Sladki gori.

V sobo ni smel! Piše se nam iz Maribora: Bilo je v petek opoldan, ko pride mož neke družine domov ter hoče v stanovanje, toda to je bilo zaklenjeno. Poišče ženo, katera je bila zunaj pri svojem opravilu ter jo vpraša,

zakaj so vse duri zaprte ter kje so ključ. Žena ga pomiri ter mu reče, naj počaka, kakor hitro bode gotova z delom, mu hoče odpreti. Mož, ki ni bil vajen pri vratih čakati, postane nevoljen. A njegova žena ga opazuje in ko vidi, da kar dočakati ne more, mu pove vzrok, rekoč: „Ko si ti odšel v službo, zapazila sem na omarici zlobno stvar, ki se mi je priklatila v sobo. Od strahu, da mi ta grdobina ne zastrupi otrok, sem zaklenila vsa vrata, da ne morejo v sobo. Tudi ji bo treba narediti ključavnico, da ne bode mogla več odpirati svojih lažljivih ust; potem pa v Dravo ž njo, da plava nazaj, odkoder je prišla, namreč k šnopsarjem v Ptuj, kjer bo dobila spet rdeč nos!“ Tako naj stori vse dobre matere, da se ne zastrupijo njih otroci s to zlobno stvarjo. In ta stvar je „Štajere“!

Železniška zveza Maribor—Ptuj. V lepem vremenu bode vozil od 1. julija do 30. sept. t. l. med Mariborom in Ptujem ob nedeljah in praznikih poseben vlak. Odhajal bode iz Mariboru ob 1. uri 45 minut popoldne in pride v Ptuj ob 2. uri 56 min. Iz Ptuja pa odpelje ob 9. uri in pride v Maribor ob 10. uri 15 minut zvečer.

Nova železnica Ormož—Ljutomer. Železniško ministrstvo je dovolilo inženjerju Legrosu v Ormožu, da začne s pripravami za zgradbo oskottirne železnice od Ormoža preko Ivankove v Ljutomer.

Znani starinoslovec, Jernej Pečnik, je pred kratkim preiskaval Južno Štajersko v nalogu centralne komisije za umetne zgodovinske spomenike, ter našel mnogo znamenitih prazgodovinskih bivališč in grobišč, kakor tudi ostanke zidin, trdnjav iz poznejše dobe. Taista obeča mnogo zanimivih podatkov in izkopanin.

Slovenska odrasla mladina v Rušah bo postavila za dan sv. Rešnjega Telesa, dne 22. t. m. krasno barvano in s slovenskimi zastavami ovenčano drevo, ki je 40 m visoko in 60 cm debelo.

Samoumor je izvršil v Radvini posestnik Mihael Machar.

Iz Drave so potegnili mrtvo truplo hčere posestnika Brudermana iz Marenberga.

Utonil je v cestnem jarku, v katerem ni bilo niti za štiri prste globoko vode, na Turnišah pri Ptuj dne 9. t. m. zvečer g. Blaž Vindiš, posestnik in narodni gostilničar na Štukih pri Ptuj. Vračal se je domu od svojega vinograda iz Halož ter se zvrnil v jarek na obraz.

Ogenj. Ponoči 11. t. m. je nastal v Celju v delavnici čevljarja Ignacija Gobeč, ki se je šele pred kratkim iz Ljubljane naselil, požar, ki je uničil vso zalogo in deloma tudi sosedujo trgovino. Užgal se je bil celo že hodnik v prvem nadstropju. Gobec ni bil zavarovan. — V Zagorcih pri Ptuj je uničil požar poslopja šestim posestnikom. Zažgal je neki deček s tlečo cigareto.

Dve nesreče v Haložah. Dne 27. m. m. splašili so se v Velikem vrhu konji posestnika Franca Kostanjevca iz Nove vasi; padel je iz voza in se je poškodoval in vsled padca dolgo časa v omedlevici ležal. Hvala Bogu pa le zopet okrevaj. Konje so vlovili še le pod grajščino Borl blizo mosta, ki pelje čez Dravo k Sv. Barbari. — Dva dni pozneje se je v Belškem vrhu zgodila nesreča, ki je žali Bog prinesla naglo in neprevidno smrt 17letnemu dekletu Tereziji Janžekovič iz Bukovec. Bila je še jutraj pri šmarnicah, potem je šla pomagat listje voziti. Voz poln listja se je zvrnil na njo in pri priči je bila mrtva. Bog nas varuj nagle in neprevidne smrti.

Sentiljske novice. Nemški komiji — namreč komiji nemških trgovin iz mesta, so bili na šulferajnski slavnosti najbolj „korajžni“. Dokazano je, da so ti mladiči iz nemških trgovin Slovence prav nesramno izživali, po živinsko tulili in kamenje metali. Mi jim tega seveda ne zamerimo, se pač reveži v nemških šolah drugo niso učili! Samo naj ostanejo tudi lepo doma pri svojem poslu. Slovensko ljudstvo, ti pa si dobro premisli, komu nosiš svoj težko prislužen denar. Ko

priđeš v mesto, vidiš take nesramne hinavce povsod na prarih, ki se ti globoko priklanjajo in te kličejo in vabijo s sladkim „očka“, „mamca“, „gospodična“ itd. Tam so ti silno „pobožni Slovenci“, dokler jim diši tvoj denar; na domačo zemljo pa te hodijo dražiti z divjim hajlanjem, te obmetavajo s kamenjem! Šivilje, krojači in vsi drugi, ki kupujete v mestu, takim ljudem pokažite figo (seveda v žepu), obrnite jim hrbet in pojdite v slovensko trgovino. Gotovo vam bodo tam ravno tako in še boljše postregli. Svojim nasprotnikom ne dajte niti vinarja več! Držimo se trdno gesla: Svoji k svojim! — Slaba neki prede — našemu nadučitelju Sadu-ju, pa ne za njegovo brado, ampak za njegovo nemštvo. „Nemec“ pač hoče biti po vsej sili. Kolikokrat se mora revež za to truditi, kolikokrat mu teče krvavi pot po čelu; pa ne gre naprej in ne gre, če se tudi trikrat zapored postavi na glavo. Ta presneta kranjska kri se pač noče spremeniti v nemško. Na šulferajnsko slavnost je pritiral celo družino. Pomagal je hajlati. Pa kranjska kri se bojda zopet ni nič izpremenila; pravijo, da niti za pol procenta ni bolj nemška. Saduja pa to tako jezi, da hoče oditi v „rajh“. Srečen pot! — „Nemška pečenka“ — pa bila iz slovenske mesarije. Zgodilo pa se je tako-le: Bilo je v slavni kobači. Helcl in Žani sta premišljevala, kako bi se kaj dalo obrniti na bolje. Gostilna je prazna, mesarija je prazna, vse je prazno. Molila sta k „nemškemu bogu“. Gotovo sta molila prav pobožno, ker sta bila hitro uslišana. „Molitev“ še ni bila končana, kar pripopiha gospa nekega „velikega Nemca“ iz Strihovca. Najprej nad vse prijazen poklon. Potem gospa naroči toliko in toliko pečenek. Žani je v začetku hvaležno pogledal proti nebesom, potem pa mu je naenkrat začelo biti vroče... Presneta smola! V mesnici že dolgo ni trebalo klati in danes niti muhe nimajo kaj jesti, zdaj pa naj pripravi toliko pečenek! No, pa človek ne sme vsikdar pokazati svoje zadrege. Žani tedaj z veseljem obljubi, se obrne in smukne k sosedu. Prosim, pomagaj; sila je, potrebujem mesa — bila je kratka prošnja. Dober sosed pošlje po meso... Kmalu potem se je v kobači cvrlo in peklo. Prišli so povabljeni, sedli za mizo in pečenka je bila izvrstna. Gospa je tudi dala duška svojemu veselju in dobremu teku in je samozavestno rekla: „Glejte, tukaj imamo vsaj izvrstno nemško pečenko; pri slovenskem mesarju tega ni bilo.“ Nekateri prikimajo. Pa tisti dober sosed, ki ga je nesreča ravno med govorom prinesla k mizi, nič hudega sluteč reče kratko: „Gospa, to je tudi iz slovenske mesarije...“ Oči in usta se odprejo, zadnji košček izvrstne pečenke pade izpred odprtih ust pod mizo — — — Konec igre!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Veliki požar so imeli v občini Zagorec. Dne 6. t. m. je začela goreti viničarska klet, za četrte ure je bilo deset poslopij v ognju. K tej nesreči je veter pripomogel, da se je s tako hitrostjo razširil. Zanetil je neki 9 letni fant. Zavarovan je bil eden posestnik. — V tej občini je neka trgovina, kjer se včasih niti mila za 8 vinarjev ne dobi, pečat pa ti trgovec pritisne „Gemißvarenhandlung“. O gospod trgovec, spravite si rajši več reči v svojo trgovino, nemški pečat pa kakemu Nemcu oddajte, ki pride krav kupovat. — Vinogradi na amerikanski podlagi obetajo obilno trgatav. Sadno drevje nam ne bo doneslo zlahtnega sadja, ker ni cvetelo. Ozmina se kaj lepo kaže. — Glasno so zapeli zvonovi dne 3. t. domačim romarjem, ko se je vršila procesija na Ptujsko goro. Zbranih nas je bilo lepo število romarjev. V kapelicah so povsod sveče gorele, koder smo hodili. Obiskali smo tri župnijske cerkve in sicer sv. Peter in Pavel v Ptuj, sv. Martin na Hajdini in tudi sv. Lovrenca na Dravskem polju.

Jarenina. V eni zadnjih števil zloglasnega lista za odpadnike „Marburger Zeitung“ poroča neki dopisnik iz Jarenine, ki ga dobro poznamo in ki pobira okoli otročjenumne

čenciarije starih bab — naj nikar ne misli, da bomo temu duševnemu revežu na njegove oslarije odgovarjali —, da bodo zborovali pri krčmarju Očrlu v Vajnu v kratkem „Südmarkovci“ iz vseh krajev in da bodo imeli tam svoj občni zbor. Mi imamo g. Očrla za poštenjaka in ne moremo misliti, da bi on take ljudi pod streho vzel. Pomislite g. Očrl, da se teh ljudi, vse kar je miroljubno izogiba, in pomislite, da bi Vam in Vaši gostilni to zborovanje voliko več škodovalo nego koristilo. Kaj so ti ljudje počenjali na Križevu v Št. Ilju! Tulili so po živinsko, kamenjali mirne ljudi, šipe pobijali čaše v slovenskih krčmah po tleh metali itd. Mislimo, da bodete naš nasvet upoštevali. To bo Vam v korist.

Zopet „Štajerčev“ pristaš obsojen! Pri mariborski okrožni sodaiji je dobil znani Šostarič, župan, poštar in gostilničar v Št. Vidu pri Ptujju zaradi telesne poškodbe 14 dni ječe. Mož je strasten pristaš „Štajerca“! Pričakovali smo, da bo „Štajer“ priobčil to obsodbo, saj prinese vsak tepež, ki se v ptujski okolici pripeti, toda o tem je molčal, kakor riba v vodi. Poštno ravnateljstvo pa vprašamo, ali sme poštar, ki je bil zaradi telesne poškodbe kaznovan, še nadalje imeti pošto?

Redek slučaj se godi v Borovcih št. 3. župnije Sv. Marka pri Ptujju. Iz ene hiše nenkrat tri gostije. Ženita se dva brata Franc in Martin in sestra Liza Zagoršek. Bog jim daj srečo!

O zadevi naselitve Marijinih bratov pri Sv. Duhu. Z ozirom na dopis od Sv. Jurija na Ščavnici št. 22. smo dobili naslednje pismo: Slavno uredništvo! Podpisani 25 letni naročnik Gospodarja prosi uljudno: Blagovolite javiti, da mi, Marijini bratje, nismo nameravali in nikdar ne bomo sprejeli kake nemške naselitve na Slovenskem. Mi ne vemo, je-li kdo kaj takega od nas pričakoval ali ne; trdimo pa smelo, da, kar se nas tiče, je omenjena nemška kolonija pri Sv. Duhu le piškav sad prežive domišljije gosp. predstojnika galuškega. Res je sicer, da pisec teh vrst in z njim vsi slovenski bratje vroče želijo, se kmalu vrniti med mili slovenski rod; a kakor nismo šli po širjem svetu iz podlih, malomarnih uzrokov, s trebuhom za kruhom, da bi se odtujili narodni, ampak nas je vodil in zdaj v daljavi vzdržuje višji namen, blagrovan poklic, tudi ne bomo prišli nazaj kot nemčurji in ponemčevalci, nego kot vrli Slovenci, kateri bi radi svoje slabe zmožnosti žrtvovali domačiji v korist. Upamo toraj, da se naši vrnitvi nikdo ne bo ustavljal. Toliko resnici na ljubo! Ivan Kurbus, ravnatelj Marijinih bratov, Lanzenkirchen, Spodnje Avstrijsko.

Iz Gornje Radgone. Zopet se je pripetila grozna nesreča dne 4. t. m. Pri naspovanju smodnika v škatljo se je isti užgal viničarskemu sinu 23 letnemu Francu Krajin v Gornji Radgoni. Vžgala so mu je obleka in dobil je hude opekline. Sedaj trpi strašne bolečine v radgonski bolnišnici.

Brezobrestno posojilo za spodnještajerske vinogradnike, in sicer v znesku 400.000 kron, se je te dni določilo. Od te svote odpade na ptujski okraj 132.200 kron. Pobrignajte se za posojila!

Živinorejci, pozor! Znano je, da naši živinorejci prodajajo svojo živino večinoma brez tehtanja. Kako škodo imajo pri tem, se lahko razvidi iz naslednjega: Blagajnik neke „Hranilnice in posojilnice“ je preračunal iz poslovnih knjig zadrage, da so dobili člani posojilnice po nakupu zadrage živinske tehtnice za svojo trgovcem in mesarjem prodano živino tekom niti dveh let okrog 1200 K več, nego če bi bili prodali živino po takozvanem „glihanju“ t. j. brez tehtanja. V primeri s tem dobičkom je cena tehtnice tako majhna, da pač zasluži ta zgled posnemanja pri naših živinorejcih.

Spodnještajerski konjerejci. C. kr. namestniki v Gradcu prideleni živinozdravnik g. Anton Korošec izpolnjuje pri c. kr.

konjerejskem društvu za Štajersko v Gradcu tudi mesto potovalnega učitelja. Slovenski konjerejci, poslužujte se te prilike in prosite za učitelja na c. kr. konjerejsko društvo v Gradcu!

Celjske novice. Na binkoštna praznika so bile v Celju vse trgovine zaprte.

Šoštanj. V četrtek, dne 8. t. m. se je pripeljalo semkaj kakih 50 častnikov c. in kr. štabne šole iz Zagreba, med njimi je en general in veliko višjih štabnih častnikov. Tu so ostali samo eno noč in odpotovali na Koroško. Cilj njihovega potovanja je — trdnjava Naborjet na avstrijsko-italijanski meji, kamor so šli skozi Ljubljano.

Čebelarji pouk v Šoštanju. Gospod Ivan Jurančič, znani potovalni učitelj čebelarstva iz Slov. goric, predaval bode o čebelarstvu v nedeljo, dne 25. t. m. in sicer bode dopoldan od 10.—12. ure teoretičen pouk v šoli in popoldan od 2.—6. ure pa raziskovanje pri šolskem čebelnjaku in pozneje še pri čebelnjaku gosp. notarja V. Kolšeka. Ako je kdo dopoldan zadržan, naj pride popoldan k čebelnjaku v šolski vrt. Čebelarji se uljudno vabijo na ta pouk. Ker je čebelarstvo v našem kraju zelo zanemarjeno in se vendar do sedaj še ni ničesar storilo, bi bilo želeli, da se poslušalcev zbere kakor čebel pred rojem. Na svidenjo — čebelar.

Zavodne nad Šoštanjem. Na Petrovo bode pri procesiji igrala polnoštevila „Šoštanjska narodna godba“, in sicer ne samo običajne koračnice, ampak ista bode tudi spremljevala pevski mešani zbor pri proizvajanju himen k sv. Rešnjemu Telesu, kar bode cerkveno slovesnost na poseben način povzdignilo. — Popoldne bo pa ista godba priredila veliki javni koncert. — Pričaknje se toraj velike udeležbe od vseh strani.

Šmarje pri Jelšah. Dva fanta Leopold Wurzer in Franc Lorgar, prvi 17 drugi 27 let star sta se šla 8. t. m. kopat, ne da bi znala dobro plavati, v ribnik, katerega je dala skopati gospa baronica pl. Artens na svojem posestvu. Ribnik ni sicer globok, za takega pa, ki ne zna dobro plavati, še preveč globok, ima blizu zatvornice 3 metre globočine, ker je po sredini skopane graba. Od kraja sta se kopala v plitvi vodi, potem pa sta bredla dalje proti sredini, poskušajoč, kako je kaj globoko. Voda jima je že segala do vratu, kar naenkrat zgineta v njej in nju ni bilo več. Zašla sta v grabo 1 m globoko skopano na dnu, ki pa je bila gotovo z blatom zasuta, nista se mogla več rešiti iz nje, klicati na pomoč ni bilo mogoče, ker njima je bila voda čez glavo, plavati nista znala, hitre pomoči pa ni bilo, ker ju ljudje, ki so v bližini delali, niso takoj pogrešali. Tako sta žalostno končala v vodi vsled svoje neprevidnosti. Grajski častniki hlapci so ju izvlekli z drogom iz vode, a bila sta že oba mrtva. — Pretekli teden je umrla v Senovici nagle smrti posestnica Ana Palir. Zvečer je še otrokom pripravljala večerjo, zjutraj pa so jo našli mrtvo. N. v m. p.

Šmarje pri Jelšah. Na dražbi dne 29. maja je bilo prodano posestvo p. J. Anderluha v Šmarju pri Jelšah. Kupili so sledeči gg.: Domačijo g. Makso Grad, tržan in mesar v Šmarju, hišo in vinograd pri Sv. Roku g. Janez Vreže, c. kr. profesor v Mariboru, vrt pri domačiji pa g. dr. Josip Rakež, okrajni zdravnik in tržan v Šmarju pri Jelšah.

V Oplotnici še ne bodo občinske volitve 19. t. m., ampak pozneje čez kake 3 ali 4 tedne. Uzrok temu je zopet modrost naših Nemcev: Jožefa in Matija Kos, A. Obrul in Fr. Strmšek koji so nepostavno odbili pritožbo g. župnika zavoljo 4 volilk, katere so čeravno lastnice, iz volilnega zepisnika izpuščene, češ, da le možje imajo pravico se pritožiti — tudi pri eni, katera je že veliko let udova! Preden je pa c. kr. okr. glavarstvo priziv rešilo, se je že dan volitve odločil brez ozira na to, da se 8 dni pred volitvijo zapisnik več spreminjati ne sme. Pravica in resnica v Oplotnici niste doma!

Šolsko stavbena loterija na Vidnu razpečava z dovoljenjem visoke vlade še vedno svoje srečke. Prijatelji kmetskega stanu: sezite po njih! Zadnji čas se je mnogo teh srečk razprodalo po Češkem.

Iz Vidma. Elsnerična ustanova za uboge kmete. Pred nekaterimi leti je umrla gospodična Hermína Elsner, gledališka igralka na Dunaju, ki je bila posestnica „Zg. Rese“ v stari vasi pri Vidnu. V svoji oporoki je naročila, da se mora znesek s 1000 gld. uporabljati za „uboge kmete na Vidnu“. Nekaj časa sem so se letne obresti od te glavnice uporabljale sploh za pokritje občinskih potrebščin. A po naročilu namestnijske se mora točno izpolnovati volja blage zapustnice. Zato je občinski odbor v zadnji seji dne 12. junija t. l. narasle obresti razdelil med 16 obubožanih kmetskih rodbin; Vsaka rodbina je prejela po 13 K in nekaj vinarjev. Tako se bo ravnalo tudi v bodoče. Bog daj, da se najde še več takih dobrotnikov za ubogega kmeta!

Videm na Gorenjskem. Neki modrijan iz Celja je pisal „Deutsches Volksblattu“ na Dunaju, da je Videm, kjer se je več oseb zaprlo, ker so na sumu radi znanega požiga in nenadne smrti dveh žensk, da je ta „Videm“ na Gorenjskem. Kaj nemški časnikarji vse znajdejo. A v tem ima oni dopisnik prav, ko trdi, da se sploh dvomi, ali ste oni dve dekleti pri pameti, ki ovajate orožnikom popolnoma poštene kmete, ne samo iz Vidma, ampak zadnje dni tudi iz Koprivnice in Rajhenburga, da jih potem orožniki vtaknejo v zapor. Tako je obdolžila Marija Hrašovar poštenega posestnika iz Rajhenburga, da je bil pri neki živinski tatvini v Novem mestu poleg, med tem, ko se lahko dokaže, da mož še nikdar Novega mesta videl ni. Orožniki so ga odpeljali v zapor, čeravno je poštene mož na vso moč trdil svojo nedolžnost ter jokal in vpil celo pot, ko so ga gnali v zapor. Koliko posestnikov bodo na ovadbo teh dveh sprijenih deklet še zaprli, ne znamo. Resnica pa je, kar trdi dunajski časnik in kar so povdarjali tudi že naši listi, da je strah in razburjenost ljudstva velikanska. Nihče si ni več svest, da ne pride orožnik po njega, če ga ovadi ena od onih dveh neumnih deklet. Zdaj bo že 4 tedne, kar sedijo nekateri v preiskovalnem zaporu, in še ne vemo, kedaj se bo končala preiskava. Koliko pri teh zaporih trpijo posestva in družine prizadetih, se sploh ceniti ne da. Grozno neumno pa je, da časniki vedno pišejo o „roparski druhalci“ na Vidnu! Časniki na tak način strašijo zunanje ljudi, da res mislijo, da so na Vidnu sami roparji in tolovaji. Kdor pa pozna naše mirno in pošteno ljudstvo, se mu mora le gabiti nad takim obrekovanjem.

Znamenja nemških turnarjev. V Ljubljani so se zbirali binkoštni prazniki nemški turnarji, odkoder so šli na neko nemško slavnost v Kočevje. Tudi mariborski in celjski turnarji so bili zraven. Po Ljubljani je nosil en turnar grablje, na grabljah pa hrastov venec in dve steklenici. Grablje in steklenice, to so prava znamenja nemških turnarjev!

Bele muhe. V Trstu je bilo te dni vse polno belih muh, ki so nekoliko večje nego naše navadne muhe. Priletele so preko morja.

Letošnje jesenske vojaške vaje. Rezervisti stalne armade bodo klicani v dveh oddelkih in sicer na dan 20. in 22. avgusta; — vaje prvega oddelka trajale bodo 13, — one drugega oddelka pa 16 dni. — 6. pehotna divizija ima sklepne vaje na Štajerskem med Zeltweg-om in Knittelfeld-om; — 28. pehotna divizija ima vaje med Gorico, Kamenom in Ajdovščino. Vaje bodo končane dne 7. septembra, na kar se vrnejo vsa krđela v svoje dosedanje garnizije deloma z vojaškimi vlaki, deloma korakajo v več dnevni marših. — Domobrankska pehotna 22. divizija ima svoje vaje od 31. julija do 7. septembra na Notranjskem med Šturijami, Ajdovico, Gorico in Komenom.

